

F. t. l. om grundforbedring.

Til § 10.

Bestemmelsen er uændret i forhold til § 8 i bekendtgørelse af 14. november 1940.

Til § 11.

Bestemmelsen svarer til § 10 i bekendtgørelse af 14. november 1940, som dog er ændret på følgende punkter:

Ifølge den hidtil gældende bestemmelse er det en betingelse for ydelse af tilskud til arbejdsløn, at de pågældende arbejdere ikke alene skal være arbejdsløse, men også oppebære understøttelse. Da det imidlertid i praksis har vist sig vanskeligt at få denne regel overholdt fuldt ud, og der formentlig heller ikke er tilstrækkelig grund til, at arbejdere for at opnå beskæftigelse ved grundforbedringsarbejder skal have gået ledige så længe, at de oppebærer understøttelse, har man ment det forsvarligt at ændre bestemmelsen, således at det er tilstrækkeligt, at arbejderne er anmeldt som ledige.

Efter at Dansk Standardiseringsråd har godkendt normer såvel for betonrør som ler-rør, må man anse det for ønskeligt, at de til grundforbedringsarbejder anvendte rør opfylder disse normer for derved at bidrage til at sikre den mest forsvarlige udførelse af rørledningsarbejder, hvortil der ydes lån med fortrinsret og/eller tilskud af staten. Der er derfor i 3. stk. indsat en bestemmelse om, at rørene skal opfylde de af landbrugsministeriet stillede kvalitetskrav. Endvidere er medtaget en bestemmelse om, at der i særlige tilfælde kan ydes tilskud til pakningsmaterialer, idet det, hvor rørledninger f. eks. nedlægges i stærkt sandede jorder har vist sig absolut nødvendigt at pakke rørene med tørvesmuld eller andre materialer for at undgå sands indtrængen i rørene.

Svarende til den i § 3 for lån af statskassen fastsatte minimumsgrænse er der i 5. stk. indsat en minimumsgrænse for tilskud på 100 kr.

I 9. stk. er foretaget mindre ændringer som følge af, at arbejderne efter de i § 2 i lov nr. 169 af 30. marts 1946 fastsatte regler skal være anvist til arbejdet af den offentlige arbejdsanvisning.

Da de i § 11 næstsidste stykke stillede betingelser for tilskud til vejarbejder meget sjældent vil kunne opfyldes, medmindre det drejer sig om anlæg eller hoveddistandsættelse af veje i hidtil udyrkede eller intensivt drevne arealer, hvor der foretages grundforbedringsarbejder og i forbindelse dermed anlægges de nødvendige adgangsveje m. v., har man som sidste stykke medtaget en bestemmelse om, at der også kan ydes tilskud til vejarbejder, der har betydning for den landbrugsmæssige drift af en ejendom, f. eks. markveje o. l., og som ikke kan forventes optaget som offentlige.

Endelig er i samme stykke, 2. linie, indsat ordet „tørvegrave“ for at udelukke eventuel tvivl om, hvorvidt der kan ydes tilskud til planering af disse.

Til §§ 12, 13 og 14.

Nævnte bestemmelser er uændrede i forhold til henholdsvis § 11, § 12 og § 13 i bekendtgørelse af 14. november 1940.

Til § 15.

Denne bestemmelse indeholder regler om nedsættelse af afvandingskommissioner og er i det væsentlige uændret i forhold til den tilsvarende del af § 9 i bekendtgørelse af 14. november 1940. Adgangen til at få spørgsmål, der iøvrigt henhører under de almindelige vandløbsretter, henvist til behandling ved en afvandingskommission, hvis afgørelse er endelig, er gennemført ved lov nr. 106 af 31. marts 1933. Udgifterne ved afvandingskommissionernes behandling af grundforbedringssager er hidtil afholdt af statskassen; men under hensyn til, at de tilsvarende udgifter i henhold til lov nr. 599 af 14. november 1940 om landvinding ikke afholdes af statskassen, men henregnes under anlægsudgifterne, ligesom staten ej heller afholder udgifterne ved de almindelige vandløbsretter, har man ikke ment, at der længere var tilstrækkelig grund til at oprettholde en særstilling med hensyn til betaling af udgifterne ved afvandingskommissionernes behandling af grundforbedringssager.